

A nemrégiben *Magyar Örökség-díjjal* kitüntetett **Csik Zenekar** nem először vendége városunknak. Az általuk kitalált, képviselt és megszólaltatott, sajátos hangzásvilágú, az autentikus népzene a könnyebb zenei műfajokkal ötvöző muzsikájukat kedvelő közönség két és fél évvel ezelőtt már láthatta-hallhatta őket. Akkor, amiképpen ez alkalommal is, az Udvarhely Táncműhely meghívásának tettek eleget – mesélte a mostani koncert apropóját és köszöntötte a vendégeket

Miklós Levente

, a Táncműhely igazgatója.

Majorosi Marianna, Szabó Attila, Csík János, Kunos Tamás, Miklós Levente

A mostani, kétállomásos – Marosvásárhely és Székelyudvarhely – turnét egyeztetések sora előzte meg, hiszen a Csík Zenekar tagjai nem sokat ülnek a babérjaikon. Rengeteg otthoni felkérésnek tesznek eleget, ám, mint azt a mostani turné „atyja”, **Kunos Tamás** bevallotta, az erdélyi közönséggel való találkozás élményétől, ha tehetik, soha nem fosztják meg sem rajongóikat, sem önmagukat. Kunos megfogalmazásában Erdély „a vonós zene fellegvára”, mondhatni második otthonuk, így különleges hely számukra, hiszen nem csak barátságok kötődtek az elmúlt húsz esztendő alatt, de a gyimesi, széki, mezősegi, kalotaszegi dalok kiapadhatatlan forrásai az általuk másként megszólaltatott autentikus muzsikának. „A jó dalokat itt megtanultuk, hazavittük, fejlesztettük és visszahoztuk, őszintén és szeretettel elmuzsikáljuk” – mondta Kunos.

A mostani erdélyi turné sorban az ötödik-hatodik, de az udvarhelyit megelőző, első, nagysikerű – „még a plafonon is lógtak!” – marosvásárhelyi fellépés a tagok egybehangzó véleménye szerint is biztató előjele annak, hogy a jövőben többet láthatjuk őket itt és más erdélyi nagyvárosokban is színpadra állhatnak.

Az eddigi szakmai elismerés – ami mellől természetesen nem hiányzott az elmarasztaló kritika sem –, a közönség feléjük áradó szeretete nem csak a folytatáshoz erőt adó visszajelzés számukra, de magasra tett mérce is – mondta a most készülő új lemez kapcsán **Csík János** prí más. „A mérce kötelez: az eddigiekhez hasonló jót vagy még jobbat adni.”

Minden részletet kimerítően még nem nyilatkoztak a lassan, de biztosan készülő új lemezükről (amiről pár nóta felcsendült a tegnapi koncerten is), ám annyit elárultak a faggatózóknak, hogy az eredeti népzene, a népzenei feldolgozások mellett megszólalnak dallamba öntve ismert költők versei is, sőt, a lemez címadója is egy Juhász Gyula vers lesz. A Csík Zenekar új, „meglepetés- lemezének” mintegy előfutára volt a tegnapi esti koncert, ahol **Lackfi János** kortárs magyarországi költő volt a házigazda.

Hogy miért fordult a poétákhoz az eredeti népzene, a népi muzsikát a könnyűzenei műfajokkal mesterien keverő, és a népdalokat utánozhatatlan lírai szépséggel megszólaltató zenekar? A kérdésre a választ **Csík János**, **Szabó Attila**, **Majorosi Marianna** és **Kunos Tamás** válaszaiból raktuk össze. A muzsikusok szerint a költészet és a népzene, a költők és az ismeretlen népi szerzők tulajdonképpen ugyanazt mondják el: örömet, bűt, vígságot-keservet. A költők által szép, tiszta sorba rendezett, emberi érzéseket, gondolatokat közvetítő szavak tiszta zenei hangokba öntve több ember fülébe, lelkébe eljutnak. A lényeg: együtt szóljon a versbe öntött és a népzene szépségébe komponált gondolat szépsége.

A Csík Zenekar tagjainak hitvallására nem kérdezett rá senki a beszélgetésen, de a közösségteremtő erejű, másfajta gondolkodásra készítő muzsikájuk lényegét számunkra Csík János prímás fogalmazta meg: „ebben a hi-fi világban egyre kevesebb az esély arra, hogy a hangos zajban rátaláljunk az igazi dallamra”.

A zenekar ittléte során a *Hotel Küküllő****, a szálloda *Szarkakő étterme*, valamint a *Portré Kávézó* vendéglátását élvezte. ve